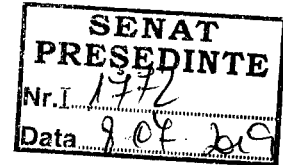

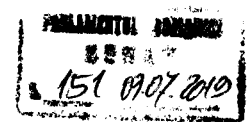
R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2053A/2019

Domnului
Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului

15/1/2019

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 2 septembrie 2019 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 18 septembrie 2019.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte,

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 2053 A1 / 2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 5592 / 08 JUL 2019

Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar general

ORA 15³⁰

București, 08 iulie 2019
Nr. 2/5674

Domnului Valer DORNEANU
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

Vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați Români și ai Partidului Național Liberal referitoare la Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice (Plx.254/2019).

Cu aleasă considerație,

SECRETAR GENERAL

Silvia Clăudia MIHALCEA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
GRUPUL PARLAMENTAR U.S.R.
INTRARE / IEȘIRE Nr. 36.16/34.79
Ziua 08. Luna 07. Anul 2019.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/5674/08.07.2019

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**Către:
SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR
Doamnei Silvia-Claudia Mihalcea**

Doamnă Secretar General,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă depunem alăturat sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice (PLx 254/2019), solicitându-vă să o înaintați Curții Constituționale a României, în ziua depunerii.

Cu stimă,

**Lider Grup USR
Cristina Mădălina PRUNĂ**

Lider Grup PNL

Raluca TRUCAN

Către,
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Domnului Valer Dorneanu,
Președintele Curții Constituționale a României

DOMNULE PREȘEDINTE,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deputații menționați în anexa atașată formulăm prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a **Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice (PL x nr. 254/2019)** pe care o considerăm neconformă cu o serie de articole din Constituția României, pentru motivele expuse în continuare.

I.) SITUAȚIA DE FAPT

Legea care face obiectul prezentei sesizări a fost inițiată în anul 2019, sub denumirea „*Propunere legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice*” de către dna. senator Carmen Daniela Dan (PSD) și dl deputat Florin Iordache (PSD).

Potrivit expunerii de motive atașate propunerii legislative, scopul legii este introducerea unei serii de măsuri „*care să conducă la creșterea capacității de intervenție în domeniul ordinii și siguranței publice, prin aceasta înțelegându-se instituirea instrumentelor legale necesare exercitării atribuțiilor de serviciu sau îndeplinirii misiunilor, dar și a celor necesare asigurării unei protecții juridice și, mai ales fizice, a personalului angrenat.*”

Derularea procedurii legislative la Senat:

- la data de 21.03.2019 a fost înregistrată pentru dezbatere cu codul B110;
- la data de 01.04.2019 a fost înregistrată la Biroul Permanent cu codul L151;
- la data de 02.04.2019 a fost primit avizul favorabil emis de Consiliul Legislativ, înregistrat cu nr. 246;
- la data de 02.04.2019 a fost primit punctul de vedere favorabil al Guvernului, înregistrat cu nr. 5521;
- la data de 05.04.2019 a fost primit avizul favorabil emis de Consiliul Economic și Social, înregistrat cu nr. 1547;
- la data de 10.04.2019 a fost primit avizul favorabil emis de Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități, înregistrat cu nr. 156;
- la data de 28.05.2019 s-a împlinit termenul de adoptare tacită, în conformitate cu art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituție.

Derularea procedurii legislative la Camera Deputaților:

- la data de 03.06.2019 a fost înregistrată la Biroul Permanent cu codul PL-x nr. 254/2019;
- la data de 12.06.2019 a fost primit avizul favorabil al Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, înregistrat cu nr. 4c-6/398;
- la data de 25.06.2019 a fost primit raportul favorabil comun cu amendamente emis de Comisia juridică, de disciplină și imunități (înregistrat cu nr. 4c-13/480) și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională (înregistrat cu nr. 4c-15/377);
- la data de 02.07.2019 a fost primit raportul suplimentar favorabil cu amendamente, emis de Comisia juridică, de disciplină și imunități (înregistrat cu nr. 4c-13/480) și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională (înregistrat cu nr. 4c-15/377);
- la data de 03.07.2019 a fost adoptată în plen, cu 173 de voturi pentru, 82 contra și 6 abțineri.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Dispozițiile referitoare la art. 32² alin. (1) lit. a) și b), art. 32³ alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 32⁴ alin. (1) lit. a) și b), art. 39² alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 212/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, respective cele referitoare la art. 27² alin. (1) lit. a) și b), art. 27³ alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 27⁴ alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române încalcă art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție

„Art. II pct. 8 - Art. 32². – (1) Polițistul este îndreptățit să legitimizeze și să stabilească identitatea persoanei, numai în situația în care:

a) aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există **motive verosimile** pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

b) există **motive verosimile** pentru a bănuși că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă, autor sau despre bunurile având legătură cu fapta;”

Art. 32³. – (1) Polițistul este îndreptățit să efectueze controlul corporal al persoanei legitimate și, după caz, al bagajelor sau vehiculului utilizat de aceasta, numai în scopul:

- a) ridicării bunurilor supuse confiscării, interzise la deținere, căutate potrivit legii sau care pot fi utilizate ca probe într-o procedură judiciară, atunci când există **motive verosimile** pentru a bănuși că persoana are asupra sa ori sub controlul său astfel de bunuri;

.....

(2) Controlul vehiculului se poate efectua și în scopul identificării unei persoane date în urmărire sau căutată potrivit legii, atunci când există **motive verosimile** pentru a bănuși că aceasta este prezentă în vehicul. În înțelesul prezentei legi, prin controlul vehiculului se înțelege controlul oricărui mijloc de transport pe cale rutieră, feroviară, aeriană sau pe apă.

.....

Art. 32⁴. – (1) Polițistul este îndreptățit să conducă o persoană la sediul poliției, atunci când:

- a) în condițiile art. 32² alin. (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia, ori există **motive verosimile** pentru a bănuși că identitatea declarată nu este reală sau documentele prezentate nu sunt veridice;
- b) din cauza comportamentului, locului, momentului, circumstanțelor, ori bunurilor aflate asupra sa, creează **motive verosimile** pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

.....

Art. II pct. 16. - Art. 39². – (1) În scopul realizării activităților de prevenire, depistare, investigare sau urmărire penală a infracțiunilor sau executării pedepselor, prevenire și combatere a altor fapte ilegale, precum și de menținere a ordinii și siguranței publice:

.....

b) Poliția Română este autorizată să fixeze, ocazional, cu mijloace foto-audio-video sau prin alte mijloace tehnice din dotare, momente operative cu privire la activități publice desfășurate în locuri publice, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există **motive verosimile** pentru a bănuși că în aceste locuri publice ar putea fi comise infracțiuni sau alte fapte ilegale ori tulburată ordinea și siguranța publică.

(2) Poliția Română este autorizată să acceseze, în mod direct și gratuit, sistemele de supraveghere a spațiilor publice ce sunt instalate în scopul prevenirii criminalității, pazei bunurilor și protecției persoanelor sau supravegherii traficului rutier și care aparțin organelor administrației publice centrale sau locale, cu excepția celor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, atunci când:

a) există **motive verosimile** pentru a bănuși că imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video prelucrate prin aceste sisteme pot servi la identificarea:

Art. III pct. 4 - Art. 27². – (1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să legitimizeze și să stabilească identitatea persoanei, numai în situația în care:

a) aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există **motive verosimile** pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală la regimul frontierei de stat;

.....

b) există **motive verosimile** pentru a bănuși că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă, autor sau despre bunurile având legătură cu fapta;

.....

Art. 27³. – (1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să efectueze controlul corporal al persoanei legitimate și, după caz, al bagajelor sau vehiculului utilizat de aceasta, numai în scopul:

a) ridicării bunurilor supuse confiscării, interzise la deținere, căutate potrivit legii sau care pot fi utilizate ca probe într-o procedură judiciară, atunci când există **motive verosimile** pentru a bănuși că persoana are asupra sa ori sub controlul său astfel de bunuri;

.....

(2) Controlul vehiculului se poate efectua și în scopul identificării unei persoane date în urmărire sau căutată potrivit legii, atunci când există **motive verosimile** pentru a bănuși că aceasta este prezentă în vehicul. În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin controlul vehiculului se înțelege controlul oricărui mijloc de transport pe cale rutieră, feroviară, aeriană sau pe apă.

Art. 27⁴. – (1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să conducă o persoană la sediul poliției de frontieră, atunci când:

a) în condițiile art. 272 alin. (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia, ori există **motive verosimile** pentru a bănuși că identitatea declarată nu este reală sau că documentele prezentate nu sunt veridice;

b) din cauza comportamentului, locului, momentului, circumstanțelor, ori bunurilor aflate asupra sa, există **motive verosimile** pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

.....

Prin Decizia nr. 473/2013, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că *“orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii.”*

În primul rând, semnalăm că sintagma „motive verosimile” utilizată la art. II pct. 8 și 16 și art. III pct. 4 din lege nu este definită în legislația din domeniul ordinii și siguranței publice, aspect care determină lipsa de claritate a normelor precitate, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție.

Potrivit dicționarului explicativ al limbii române, „verosimil” se definește astfel: „care pare adevărat; cu aparență de realitate; posibil; plauzibil.” Astfel, în lipsa unei definiții legale care să clarifice înțelesul acestei sintagme, se poate constata că standardul existenței unor „motive verosimile” nu impune, în fapt, existența niciunui element obiectiv, cuantificabil, în virtutea căruia polițistul să poată acționa, deși multe dintre dispozițiile care cuprind această sintagmă presupun restrângeri ale unor drepturi și libertăți fundamentale. Cu titlu de exemplu, la art. II pct. 8, dispozițiile referitoare la art. 32⁴ alin. (1) lit. b) și d) din Legea nr. 218/2002 și și la art. III pct. 4, dispozițiile referitoare la art. 27⁴ din OUG nr. 104/2001 constituie ingerințe în dreptul la libertate individuală, iar la art. II pct. 8 dispozițiile referitoare la art. 32³ din Legea nr. 218/2002 și la art. III pct. 4, dispozițiile referitoare la art. 27³ constituie ingerințe dreptul la respectarea vieții private. Astfel, pentru a putea conduce o persoană la sediul poliției ori pentru a efectua controlul corporal, al bagajelor sau vehiculului, este suficient să fie posibil ca persoana să se afle în pregătirea ori să fi comis o „faptă ilegală”, respectiv că deține bunuri având legătură cu o „faptă ilegală”. Or, imprecizia dispozițiilor normative determinate de lipsa unei definiții clare a sintagmei „motive verosimile” creează premisele unor intervenții arbitrare ale poliției, creând o stare de pericol pentru o serie de valori constituționale, precum libertatea individuală ori respectarea vieții private.

Prin urmare, la art. II pct. 8 și 16 și la art. III pct. 4, dispozițiile referitoare la art. 32² alin. (1) lit. a) și b), art. 32³ alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 32⁴ alin. (1) lit. a) și b), art. 39² alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 212/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, respectiv cele referitoare la art. 27² alin. (1) lit. a) și b), art. 27³ alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 27⁴ alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, încalcă principiul securității juridice, consacrat la art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și art. 53 din Constituție, prin crearea posibilității restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți în mod abuziv.

În al doilea rând, apreciem că folosirea sintagmei „faptă ilegală”, la art. II pct. 8 și art. II pct. 16, la dispozițiile referitoare la art. 32² alin. (1) lit. a) și b), art. 32⁴ alin. (1) lit. b), art. 39² alin. (1) și alin. (1) lit. b) din Legea nr. 212/2002, respectiv la art. III pct. 4, la dispozițiile referitoare la art. 27² alin. (1) lit. a) și b) și art. art. 27⁴ alin. (1) lit. b) din OUG nr. 104/2001 nu respectă exigențele de claritate și predictibilitate impuse prin art. 1 alin. (5) din Constituție.

Sintagma „faptă ilegală” sugerează că încălcarea dispozițiilor legale care reclamă intervenția poliției pentru legitimarea sau conducerea la sediul poliției a persoanei ori pentru supravegherea audio-video poate avea orice natură, nu numai penală sau contravențională (e.g. fapte care atrag răspunderea disciplinară ori răspunderea civilă). Or, poliția nu are atribuții decât în domeniul penal și contravențional.

2. La art. II, dispozițiile referitoare la art. 32⁹ alin. (2) și (4) din Legea nr. 212/2002 încalcă art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție

”Art. 32⁹. – (2) Folosirea mijloacelor de constrângere nu trebuie să depășească, prin intensitate și durată, nevoile reale pentru atingerea scopului intervenției.

.....

(4) Folosirea mijloacelor de constrângere se face în mod gradual, după avertizarea verbală prealabilă asupra utilizării acestora și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului. În situația unei acțiuni violente iminente îndreptate împotriva polițistului sau a altei persoane, mijloacele de constrângere pot fi folosite fără avertizarea verbală prealabilă.

.....”

Dispozițiile referitoare la art. 32⁹ alin. (2) și (4) din Legea nr. 212/2002 contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, **„atunci când o persoană este privată de libertate sau, mai general, se confruntă cu agenți ai forțelor de ordine, utilizarea forței fizice față de aceasta, atunci când comportamentul său nu o impune în mod strict necesar, aduce atingere demnității umane și constituie, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de această dispoziție.** Curtea subliniază că expresia „în principiu” nu poate fi interpretată ca fiind o indicație a faptului că ar exista situații în care o astfel de concluzie privind încălcarea nu s-ar impune deoarece nu ar fi fost atins pragul de gravitate menționat anterior. **Încălcarea demnității umane aduce atingere însăși esenței Convenției. Din acest motiv, orice comportament al forțelor de ordine față de o persoană, care aduce atingere demnității umane, constituie o încălcare a art. 3 din Convenție. Acest lucru este valabil în special în cazul utilizării de către acestea a forței fizice împotriva unei persoane, atunci când aceasta nu se dovedește a fi strict necesară având în vedere comportamentul său, indiferent de efectul pe care l-a avut asupra persoanei în cauză** (Hotărârea din cauza Bouyid contra Belgiei, nr. 23380/09, par. 100-101).

Or, dispozițiile referitoare la art. 32⁹ alin. (2) din Legea nr. 212/2002 nu raportează proporționalitatea intervenției poliției la posibila agresiune, ci la „nevoile reale pentru atingerea scopului intervenției”. Prin urmare, nu este vorba despre un răspuns strict proporțional, o reacție, ci despre posibilitatea unei acțiuni preventive raportate la scopul urmărit de polițist, indiferent dacă scopul urmărit, de înfrângere a rezistenței fizice a persoanei, este justificat sau nu de situația de fapt. De asemenea, faptul că la alin. (4) se prevede că „folosirea mijloacelor de constrângere se face în mod gradual”, deci cu parcurgerea unor trepte diferite de intensitate, nu acoperă viciul constând în faptul că dispozițiile normative precitate nu reglementează cu claritate faptul că folosirea mijloacelor de constrângere trebuie realizată

exclusiv când comportamentul persoanei vizate o impune în mod strict necesar. În plus, legea nu stabilește o ierarhie clară a mijloacelor de constrângere, astfel că și soluția normativă care consacră folosirea graduală a mijloacelor de constrângere este lipsită de claritate. Astfel, lipsa de precizie a acestor dispoziții creează posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți în mod abuziv.

3. La art. II pct. 8, dispozițiile referitoare la art. 32¹² din Legea nr. 212/2002 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție

„Art. 32¹². – Polițistul este îndreptățit să utilizeze bastoane, tonfe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și/sau paralizante, câini de serviciu, scuturi de protecție, căști cu vizor, dispozitive cu electroșocuri, arme neletale cu bile de cauciuc sau alte arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă, în scopul împiedicării sau neutralizării acțiunilor violente ale persoanei, atunci când:

.....”

Dispozițiile privitoare la art. 32¹² din Legea nr. 212/2002 nu respectă exigențele de claritate și previzibilitate impuse prin art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, învederăm că în cadrul ședinței Comisiei juridice, de disciplină și imunități din Camera Deputaților în care s-a dezbătut prezenta lege au fost admise o serie de amendamente prin care s-a introdus termenul „numai” la articolele care reglementează situațiile în care polițistul este îndrituit să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor (art. 32² din Legea nr. 212/2002, respectiv art. 27² din OUG nr. 104/2001), respectiv să efectueze controlul corporal al persoanei legitimate și, după caz, al bagajelor sau vehiculului (art. 32³ din Legea nr. 212/2002, respectiv art. 27³ din OUG nr. 104/2001), în scopul clarificării faptului că ipotezele enunțate sunt limitative. Drept urmare, legitimarea, stabilirea identității persoane ori efectuarea controlului corporal al persoanei legitimate, al bagajului sau vehiculului în lipsa existenței vreuneia dintre situațiile enumerate de lege plasează polițistul înafara protecției conferite de lege, fiind pasibil de răspundere juridică.

În acest context, considerăm că, din interpretarea sistematică a actului normativ (cu precădere din împrejurarea că atunci când legiuitorul a dorit să prevadă în mod limitativ situațiile în care polițistul poate interveni a utilizat adverbul „numai”), rezultă că situațiile enumerate la art. 32¹² din Legea nr. 212/2002 au caracter exemplificativ. Or, având în vedere că art. 32¹² reglementează dreptul polițistului „de a utiliza bastoane, tonfe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și/sau paralizante, câini de serviciu, scuturi de protecție, căști cu vizor, dispozitive cu electroșocuri, arme neletale cu bile de cauciuc sau alte arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă”, considerăm că o atare soluție normativă contravine art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție.

4. La art. II pct. 12, dispozițiile referitoare la art. 35¹ din Legea nr. 212/2002 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție

„Art. 35¹. – În exercitarea atribuțiilor de serviciu, polițistul are obligația să poarte asupra sa insigna de polițist sau legitimația de serviciu și mijloacele de constrângere și de protecție

din dotare, precum și să utilizeze mijloacele din dotare necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.”

Textul obligă polițistul să utilizeze „mijloacele de constrângere din dotare”, împrejurare care, în opinia noastră, este de-a dreptul absurdă. Cel mai probabil, s-a dorit precizarea că polițistul poate utiliza exclusiv mijloacele din dotare, nu și altele, redactarea fiind una deficitară.

Confuzia poate genera efecte severe în aplicarea legii, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind necesară corectarea textului prin introducerea precizării că polițistul este obligat să utilizeze „numai” mijloacele din dotare.

5. Art. II pct. 8, dispozițiile referitoare la art. 32¹ alin. (5) din Legea nr. 212/2002, și art. III pct. 4, dispozițiile referitoare la 27¹ alin. (5) din OUG nr. 104/2001 încalcă art. 20 alin. (2) și art. 22 din Constituție

„Art. 32¹ (5) Se prezumă intenția săvârșirii unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului fapta persoanei de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost avertizată prin cuvintele: Poliția, stai! – Nu te apropia! ori de a nu se conforma solicitărilor prevăzute la alin. (1), referitoare la renunțarea temporară la mijloacele ce pot fi folosite pentru un atac armat, sau alin. (2).”

„Art. 27¹ - (5) Se prezumă intenția săvârșirii unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră fapta persoanei de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost avertizată prin cuvintele: Poliția de frontieră, stai! – Nu te apropia!, ori de a nu se conforma solicitărilor prevăzute la alin. (1) sau (2).”

Codul european de etică al poliției, adoptat prin recomandarea Rec(2001)10 de către Comitetul de Miniștri a Consiliului Europei, stabilește, în secțiunea V – Linii directoare pentru acțiunea/intervenția poliției, printre altele, că „poliția nu trebuie să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanțe s-ar afla”, că „nu poate recurge la forță decât în caz de maximă necesitate și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim” și că „trebuie să verifice, în mod sistematic, legalitatea operațiunilor pe care și le-a propus să le execute” (par. 36-38).

După cum am arătat supra, în același sens s-a pronunțat și CtEDO, reținând că „**atunci când o persoană este privată de libertate sau, mai general, se confruntă cu agenți ai forțelor de ordine, utilizarea forței fizice față de aceasta, atunci când comportamentul său nu o impune în mod strict necesar, aduce atingere demnității umane și constituie, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de această dispoziție.** (...) **Încălcarea demnității umane aduce atingere însăși esenței Convenției. Din acest motiv, orice comportament al forțelor de ordine față de o persoană, care aduce atingere demnității umane, constituie o încălcare a art. 3 din Convenție. Acest lucru este valabil în special în cazul utilizării de către acestea a forței fizice împotriva unei persoane, atunci când aceasta nu se dovedește a fi strict necesară având în**

vedere comportamentul său, indiferent de efectul pe care l-a avut asupra persoanei în cauză (Hotărârea din cauza Bouyid contra Belgiei, nr. 23380/09, par. 100-101).

Astfel, standardele internaționale privind drepturile omului presupun ca folosirea forței de către poliție să fie considerată drept o măsură excepțională, aplicabilă doar în caz de strictă necesitate și proporțională prin raportare la situația de fapt, aspecte care implică o analiză atentă, de la caz la caz, efectuată de agentul de poliție.

În acest context, semnalăm că la art. 32¹ alin. (5) Legea nr. 212/2002, respectiv la art. 27¹ alin. (5) din OUG nr. 104/2001 se reglementează, de fapt, o prezumție de legitimă apărare în favoarea polițistului, care va fi, astfel, îndrituit să riposteze, atacul fiind prezumat în ipoteza în care persoana ignoră apelul acestuia de a nu se apropia. Or, o astfel de soluție legislativă încalcă Codul european de etică al poliției, dar mai ales jurisprudența precitată a CtEDO referitoare la art. 3 din Convenție, care, în opinia noastră, exclude *de plano* conformitatea cu Convenția a unei astfel de prezumții.

De asemenea, reglementarea are potențialul de a crea o stare de pericol pentru o serie de valori constituționale, precum viața sau integritatea fizică și psihică, consacrate la art. 22 din Constituție, fiind lipsită de proporționalitate și creând posibilitatea unor intervenții abuzive din parte forțelor de ordine. Astfel, considerăm aplicabile, *mutatis mutandis*, considerentele reținute de Curte prin Decizia nr. 650/2018: „***Având în vedere că valorile sociale vizate (cu titlu exemplificativ, viața, integritatea fizică, libertatea persoanei, securitatea națională etc.) sunt protejate și garantate prin dispoziții ale Legii fundamentale, lipsirea lor de protecție penală dobândește relevanță constituțională, iar neasigurarea acestei protecții pune în pericol valorile democrației și ale statului de drept, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.***”

În drept, ne întemeiem sesizarea atât pe dispozițiile art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, cât și pe dispozițiile art. 15 alin (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

TABEL CU SUSTINĂTORII SESIĂRII DE NECONSTITUTIONALITATE
 A LEGII PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
 UNOR ACTE NORMATIVE DIN DOMENIUL ORDINII ȘI
 SIGURANȚEI PUBLICE (PLX 254/2019)

NR.	DEPUTAT	SEMĂTURĂ	PARTID
1.	BARNA ILIE-DAN		USR
2.	BENGA TUDOR-VLAD		USR
3.	BOTEZ MIHAI-CĂTĂLIN		USR
4.	BULAI IULIAN		USR
5.	CHICHIRĂU COSETTE-PAULA		USR
6.	COSMA LAVINIA-CORINA		USR
7.	DAN NICUȘOR-DANIEL		iliat USR
8.	DEHELEAN SILVIU		USR
9.	DRULĂ CĂTĂLIN		USR
10.	DURUȘ VLAD-EMANUEL		USR
11.	ION STELIAN-CRISTIAN		USR
12.	IURIȘNIȚI CRISTINA-IONELA		USR
13.	LUPESCU DUMITRU		USR
14.	MOȘTEANU LIVIU-IONUȚ		USR
15.	NĂSUI CLAUDIU-IULIUS-GAVRIL		USR
16.	POP RAREȘ-TUDOR		USR
17.	POPESCU NICOLAE-DANIEL		USR
18.	PRISNEL ADRIAN-CLAUDIU		USR
19.	PRUNĂ CRISTINA-MĂDĂLINA		USR
20.	RĂDULESCU DAN-RĂZVAN		USR
21.	RODEANU BOGDAN-IONEL		USR
22.	SEIDLER CRISTIAN-GABRIEL		USR
23.	STANCIU-VIZITEU LUCIAN-DANIEL		USR
24.	UNGUREANU EMANUEL-DUMITRU		USR
25.	VLAD SERGIU-COSMIN		USR
26.	ZAINEA CORNEL		USR
27.	ARSU ALIN IONUȚ		USR
28.			
29.			
30.			

TABEL CU SUȘTINĂTORII SESIZĂRII LA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A LEGII PENTRU MODIFICAR
 ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE DIN DOMENIU
 ORDINII ȘI SIGURANTEI PUBLICE

(PLx 254/2019)

Nr. Crt.	Nume	Semnătura
1.	Raluca Turcan	
2.	Achiței Vasile Cristian	
3.	Alexe Costel	
4.	Anastase Roberta Alma	
5.	Andronache Gabriel	
6.	Ardelean Ben Oni	
7.	Balan Ioan	
8.	Bica Dănuț	
9.	Bodea Marius	
10.	Bode Lucian Nicolae	
11.	Boroianu Robert Aurel	
12.	Buican Cristian	
13.	Bumb Sorin-Ioan	
14.	Calista Mara Daniela	
15.	Cherecheș Florica	
16.	Cherecheș Viorica	
17.	Cozmanciuc Mugur	
18.	Culeafă Mihai	
19.	Cupșa Ioan	
20.	Dobre Victor Paul	

21.	Fădor Angelica
22.	Gheorghe Daniel
23.	Gheorghe Tinel
24.	Gheorghiu Bogdan
25.	Ghilea Gavrilă
26.	Giugea Nicolae
27.	Gudu Vasile
28.	Heiuș Lucian
29.	Huțucă Bogdan Iulian
30.	Ioniță Antoneta
31.	Ionescu George
32.	Leoreanu Laurențiu
33.	Lungu Tudorița
34.	Mareș Mara
35.	Mihalescul Dumitru
36.	Moldovan Sorin-Dan
37.	Neagu Nicolae
38.	Nicoară Romeo Florin
39.	Olar Corneliu
40.	Oprea Dumitru
41.	Oros Nechita-Adrian
42.	Palăr Ionel
43.	Pirtea Marilen
44.	Popescu Pavel
45.	Popescu Virgil Daniel

46.	Preda Cezar
47.	Predoiu Marian-Cătălin
48.	Prișcă Razvan Sorin
49.	Raețchi Ovidiu- Alexandru
50.	Răcuci Claudiu Vasile
51.	Roman Florin Claudiu
52.	Romanescu Cristinel
53.	Săftoiu Ana- Adriana
54.	Schelean-Somfelean Valeria Diana
55.	Sitterli Ovidiu-Ioan
56.	Sighiartău Robert Ionatan
57.	Stamatian Vasile Florin
58.	Stroe Ionut Marian
59.	Șișcu George
60.	Șovăială Constantin
61.	Ștefan Ion
62.	Știrbu Gigel Sorinel
63.	Trăilă Cristina
64.	Varga Glad-Aurel
65.	Varga Vasile
66.	Vîlceanu Dan
67.	Voicu Mihai

68. ANDREI ALEXANDRU IOAN

69. Dobrovie Matei